(napisala najstarija Križevčanka, umrla u 100. godini života, gđa. Nevenka Ritterman, rođ. Oštrić) - Zahvaljujemo se Zdenku Krajini na dostavljenoj pjesmi

Saki početek već je i kraj,
tri koraka napred, četiri nazaj,
a kad odrasteš utvaraš si tad,
kak navek buš ostal spameten i mlad.

Kada jednog dana, o kakve li bruke,
postale jesu prekratke ti ruke,
ak hoćeš čitat, ÂÂ oči ti fale,
i furt po hiži išćeš očale.

Tak fino, polahko, počne skleroza,
najprije v zubima paradentoza,
pak onda uz muke i tešku vezu
od socijalnog dobiš ÂÂ protezu.

Na glavi polahko kosa otpada,
al zato ti rasteju brki i brada,
na kraju nekaj zaštopa ti vuha,
niš nikog ne razmeš, čiste si gluha.

Celi dan išćeš kuda kaj deneš,
jer se pozabiš čim se okreneš,
ni noge te više ne nose kak predi,
pomažeš si z batinom, al kaj ti to vredi.

V kolenu škripi, kak da je hrđa,
a kičma ti bude sve tvrđa i tvrđa,
ruke ti drhćeju, noge otiču,
po stoput pričaš baš istu priču.

V križima išijas, vu kuku artritis,
v črevima sraćka ÂÂ ÂÂ veliju kolitis,
v plućima svira kakti trombente,
trbuh ti raste kak da nosiš dete.
Koža ti gruba kak šmirgl papir,
po licu bore kak da si vampir.

Kaj seksa se tiče i tu sme slabi,
vu tih se letih to opće ne rabi,
nigdo za tebom se nebu okrenul,
a gdo se okrene - bormeš je skrenul.

Škodi ti slano, nemreš jest masno,
svi te špotaju ak prdneš glasno.

I zato su zmislili te staračke hiže,
da starost mladima tlaka ne zdiže.

Nevenka Ritterman